Поглянь — , небо поглинь —
Це небо чуже і скупе.
Караймось, бо ми не змогли
До краю пізнати себе.

Хоч, може, таки і змогли б
Пізнати хвилини — не ці! —
В кохання незміряний глиб
Пірнувши, як перлів ловці?

Щоб із байдужости круч,
Що берегом стали тепер,
Узяти на дні обіруч
Від нас захований перл.